

Крепостните стени съ почернѣли отъ народъ. И ро-
мей и латини чакаха съ еднакво нетърпение тържественото
посрѣщане на невѣстата, защото Анри бѣ спечелилъ съ
благородното си и справедливо отнасяне не само любовь-
та на свойтѣ едноплеменици, а и на завоеванитѣ народно-
сти. Докато шествието минаваше надлѣжъ по протежение
на дѣлбокия ровъ предъ стенитѣ, людетѣ радостно раз-
махваха рѣже, кърпи и шапки, като надаваха грѣмки въз-
клициания и приветствия.

Невѣстата трѣбаше да влѣзе презъ Влахернскитѣ
врата. До деня на сватбата тя щѣше да пребивава въ Вла-
хернския дворецъ, кѫдето сега я чакаха всички най-видни
представители на баронскитѣ семейства и ромейското па-
трициянство. Следъ вѣнчавката тя щѣше да отиде заедно
съ Анри въ Буколеона.

Преминаватъ моста съ 12 дъги, посланъ съ Багдат-
ски златовезени килими, подъ който тече буенъ потокъ,
образуванъ отъ водитѣ на Цидарисъ и Борбизе. Поргитѣ
съ широко разтворени, окичени съ вѣнци и прѣпорци. Мо-
щенъ викъ се издига отъ претъпканитѣ съ народъ градски
стени, на всички наречия се чува възорженъ възгласъ:

— Вива! Зито!

Въздухътъ трепери отъ звукитѣ на безброй барабан-
чета, флейти и тромпети. Преди да влѣзатъ въ града, ко-
чинитѣ за мигъ спиратъ предъ портитѣ, годеницитѣ прие-
матъ благословията на висшия клиръ. Млади девойки от-
варятъ клетки съ гълѫби.

Мрежа отъ бѣли криле забулва небето.

Хоръ отъ триста души запѣва радостна химна. Бу-
ря отъ цвѣтя обсиива кочинитѣ, които бавно минаватъ по
отрупанитѣ съ трандафилъ и дафинови клончета улици.
Сержантитѣ съ мяка удържатъ огромнитѣ тѣлпи. Всички
гледатъ съ възоргъ и почуда хубавата млада невѣста,
която отъ време на време леко дига рѣжката си или кимва
съ глава, шествието отъ 60 бѣли коня, които влачатъ по
земята дѣлгитѣ си покривала отъ червенъ аксамитъ, пиш-
но облѣчената свита . . .

Въ голѣмата зала на Влахерна съ събрани най-вид-